

شکار شهاب سنگ با بالن!

اوایل اردیبهشت شهاب سنگی به بزرگی یک مینی بوس در ایالت نوادا آمریکا سقوط کرد.

اوایل اردیبهشت شهاب سنگی به بزرگی یک مینی بوس در ایالت نوادا آمریکا سقوط کرد. اکنون گروهی از محققان ناسا و پروژه ستی قصد دارند تا با استفاده از یک زپلین عظیم، به شکار قطعات باقیمانده آن بروند! محمود حاج زمان: روز 22 آوریل / 3 اردیبهشت، ساکنان ایالات کالیفرنیا و نوادا آمریکا روز خود را با مجموعه ای از غرش های مهیب گذراندند و شاهد گوی آتشین عظیمی در آسمان بودند. این کره آتشین حاصل ورود سیارکی به اندازه یک مینی بوس به درون جو زمین و قطعه قطعه شدن آن در مسیر برخورد با سطح سیاره بود. این گوی آتشین سقوط خود را در کوه های Sierra نوادا به پایان رساند، جایی که دانشمندان موفق شدند چندین تکه از آن را بازیابی کنند. اما گروه مشترک ناسا-ستی گمان می کنند که می توان قطعات بیشتری از این سیارک را پیدا کرد، و به همین دلیل یک زپلین بزرگ را کرایه کرده اند تا از آسمان به جستجوی سطح زمین بپردازند.

به گزارش پاپ ساینس، استفاده از زپلین به محققان اجازه می دهد تا با استفاده از یک سیستم اپتیکی قدرتمند که قابلیت زوم کردن روی مناطق جالب توجه و ارزیابی قطعات احتمالی را دارد، به شکار قطعات شهاب سنگ بپردازند. اگر به نظر برسد که چیزی وجود دارد که ارزش بازرسی دقیق تر را دارد، گروه مستقر در آسمان با استفاده از یک فرستنده رادیویی به گروه های زمینی خبر می دهد تا به منطقه مورد رفته و از نزدیک نگاهی بیاندازند.

این نخستین بار است که یک زپلین برای جستجوی قطعات شهاب سنگ استفاده می شود و تا کنون که خوب عمل کرده است. گروه تا کنون موفق شده است حدود 10 منطقه را شناسایی کند که نیازمند بررسی زمینی است، اما گروه های زمینی تا کنون تنها توانسته اند به دو مورد از این مناطق سرکشی کنند. زمان به سرعت می گذرد و عقربه های ساعت به شماره افتاده اند: هرچه بیشتر تکه های شهاب سنگ روی زمین باقی بمانند و عناصر آنها بی حفاظ باشند، ترکیبات شیمیایی آنها ویژگی که بیشتر از سایر موارد مورد توجه محققان است- بیشتر تنزل می یابد.

تاکنون بزرگ ترین نمونه جمع آوری شده شهاب سنگ تنها 22 گرم وزن داشته است. برای شهابی که به اندازه کافی بزرگ بوده تا بتواند در روشنائی روز یک گوی آتشین عظیم در آسمان ایجاد کند، گروه ناسا-ستی تخمین می زنند که تکه های بزرگ تری باید وجود داشته باشد. چنین قطعاتی می تواند درباره سیارک ها و شهاب هایی که در منظومه شمسی ما ساکن شده اند، اطلاعات خوبی را در اختیار اخترشناسان و زمین شناسان قرار دهد؛ اطلاعاتی در این باره که چطور برخوردهایی مانند برخورد اوایل اردیبهشت ممکن است منشاء اصلی عناصری همچون کربن، و حتی شاید عناصر سازنده حیات بر روی زمین باشند.